Ebba Busch: Tal på kommundagarna 2022, dag två

Talare	Datum	Plats
Ebba Busch Partiledare	2 april 2022	Karlstad

Vänner – vilka underbara KD-dagar vi haft. Vilken start på valrörelsen. Om en stund ska jag och Peter genomföra ett av våra Sverigesnack här på Stora Torget i Karlstad.

Vi har redan hunnit med en del sådana – och man undrar ju alltid innan: Är det någon som är intresserad av att komma och lyssna redan ett halvår innan valet? Och det kan jag säga att det är det!

Det har för mig blivit så galet tydligt att det finns en längtan efter en ny regering – och att det finns en längtan efter ett politiskt parti som vågar ta sig an – andra perspektiv.

Därför så har jag önskat att få hålla två tal här på dessa KD-dagar. Jag älskar Stockholm, Göteborg och Malmö – Sverige klarar sig inte utan sina centrum – men detta tal ska handla speciellt om det jag kärleksfullt kallat för det svenska hjärtlandet.

För här finns en uppgift att fylla för vårt kristdemokratiska parti. Vi vill att man ska kunna lita på Sverige – och då behöver hela Sverige fungera.

***

En kristdemokratisk grundprincip är att beslut ska tas på lägsta ändamålsenliga nivå – subsidiaritet. Så nära människor som möjligt – helst av allt av dem själva – i den egna familjen.

Hur kristdemokratin landar i denna slutsats kan beskrivas med hjälp av de två leden i vårt namn – ”krist” och ”demokrati”.

Med ”krist” avses den kristna människosynen som tillskriver varje människa ett

okränkbart värde.

Med "demokrati" menas tron på människors möjligheter och rätt att styra över sig själva. Och att beslut fattas med hänsyn till olika bygders behov och förutsättningar.
Sverige har en lång historia av själv- och lokalstyre. Genom ting och sockenstämmor såddes vår demokratis frö – och det fröet kom sedan att utveckla både djupa rötter och praktfulla bladverk.

Men under efterkrigstiden har Sverige i stället kommit att bli alltmer centralstyrt. Jag möter allt fler människor – både när jag reser i landet runt och när jag promenerar i min egen hembygd, som vittnar om en känsla av maktlöshet.

När byskolor läggs ner. När den lokala macken tvingas stänga. När förlossningsavdelningen försvinner. När skogsbruket hotas. När jakten hotas.... Och när man utsätts för brott och närmaste polis är flera timmars bilresa bort.

Man undrar i vems intresse som politiken förs? Vem det är som fått bestämma vad som ska prioriteras?

Och man frågar sig med rätta: kan jag bo kvar här? Finns det en framtid för mig här? Kommer mina barn att kunna växa upp här?

Vårt besked till alla som känner så är detta: Vi ser er. Vi hör er. Hela Sverige ska fungera och hela Sverige ska leva!

***

När vi idag talar om att hela Sverige ska fungera. Att vi är redo att göra skillnad. Så kommer det ur vår kristdemokratiska instinkt mot socialism och överförmynderi. Samma instinkt som leder oss i kampen för familjers frihet och väcker kristdemokratiska rebeller till liv. Den behövs extra mycket just nu.

Nu när regeringen står redo att pytsa ut tre till fyra hundra miljarder på att bygga höghastighetståg för att något korta restiden mellan våra tre största städer. En gökunge som kommer tränga bort alla andra investeringar.

Stockholm, Göteborg och Malmö förbinds redan idag med motorvägar, X2000 och frekventa flyg. Ändå är det här som de rödgröna vill bränna av mer krut.

Samtidigt så ropar vår exportindustri efter nya Ostkustbanan.

Landsbygdsbor och transportföretag är förtvivlade över vägar som krackelerar i brist på underhåll – men regeringen tänker inte beta av underhållsskulden.

Och nya isbrytare – som är helt avgörande för stål- och skogsindustrins export – nämns inte med ett ord i regeringens infrastrukturplan. Inte med ett ord!

Vänner – regeringens trafikpolitik har spårat ur. Den är full av potthåll. Den flyger inte. Den har frusit fast. Och det är vårt jobb att ersätta den med en trafikplan som både länkar och läker ihop Sverige på nytt!

***

Den här skillnaden i perspektiv – vilka behov man ser och vad man prioriterar – det märks även i sjukvårdspolitiken.

Vi vill genomföra århundradets vårdreform för vi ser hur regionerna idag – till allt för många – ger det sämsta av två världar. Primärvården – hamnar för långt ifrån människor – medan den specialiserade vården blir för spretig.

Det innebär att man i många bygder har förlorat husläkare och vårdcentral – samtidigt som om man blir riktigt sjuk riskerar man att bli "årets operation" för en läkare på det regionala sjukhuset. (Jag lovar er – det vill ni inte vara).

Vi vill förändra detta. På en och samma gång decentralisera primärvården och säkerställa att oavsett var man bor i landet ska man kunna vara säker på att behöver man riktigt specialiserad vård – då ska man få den bästa.

Husläkare, Vårdcentraler, Akutmottagningar och BB, det är det vi behöver mer av – nära människor. Och det ska vi möjliggöra bland annat genom att kapa i regelverk. Vi vill se en renässans för husläkarna och byläkarna. Så som det var förr – före vårdköernas tidevarv.

I dag ställs väldigt tuffa krav på allt som en vårdcentral måste ha för att få

öppna. Minst fyrtio olika myndigheters krav måste läkaren förhålla sig till. Och visst behövs krav. Men för mindre samhällen innebär det ofta att det inte kommer öppna någon läkarmottagning alls. Det finns för lite flexibilitet. Det krävs för mycket.

Och då finns det ingen läkare när ens lilla plutt drabbas av en hög febertopp. Då finns det ingen läkare när man fått ett ruggigt skärsår. Då blir den nära vården...inte nära.

Kristdemokrater – så ska vi inte ha det. Vi behöver de stora akutsjukhusen och vi behöver våra regionala cancercentra. Men vi behöver också våra skärgårdsdoktorer. De där som finns i – och känner – sitt lokalsamhälle. För vården, den ska finnas när – och där – den behövs!

***

När man på detta sätt lyfter upp perspektivskillnader – som bygger på var man bor – så går det förstås inte att förbise drivmedelspriserna.
"Fortsätter det så här så har jag inte råd att åka till jobbet" sa Sofia Berntzén som bor i Torpshammar, men jobbar i Bräcke, till Jämtlands Tidning i januari. Då stod dieseln i knappt 21 kronor...

Vi behöver inte backa längre än till 2018 för att hitta en tid då dieseln brukade vara någon tioöring billigare än bensinen – idag är den närmare 5 kronor dyrare per liter.

På en mandatperiod har många fått se vad man trodde var grundläggande förutsättningar för den egna ekonomin, helt kastas om. Man gjorde som politiken uppmanade – köpte en snål och miljövänlig diesel. Och nu straffas man!

Var finns då de svenska dieselbilarna? Jo – det är allmänt känt att de rullar oftare utanför våra största städer.

Nu kära kristdemokrater ska ni få lära er ett nytt sätt att mäta var de nya Magdapriserna slår som hårdast – andelen förbrukade liter diesel per invånare.

I Aneby är förbrukningen 80% högre än i de tre storstadskommunerna. I

Ödeshög 80%. Orust 82%. Årjäng 86%. Tanum 93%. Övertorneå 161%.

Det här är omvänd Robin Hood-politik!

Det krävs en speciell typ av världsfrånvändhet för att – likt regeringen – inte bara acceptera att priserna skenar utan aktivt underblåsa det genom nya pålagor.

Vi ser orättvisan som nu drabbar så många. Därför fanns en bensinskattesänkning med i KD-M budgeten. Det var därför vi efter nyår kom med ett krisförslag på sänkt pris med 3 kronor och nu efter Ukrainakrisen med 9 kronor.

För Sverige måste ställa om – ja. Men omställning kan inte vara detsamma som dikeskörning. Vad hjälper det att gräset är grönt om kossan är död? Vad är poängen med att gå före om man går rakt in i en vägg? Vi är redo att sänka drivmedelspriserna.

***

Vänner – tyvärr har vi inte bara fått uppleva en prischock – det staplas just nu på varandra. Elräkningarna den här vintern har mångdubblats för många människor.

Vi visste att nedläggningen av reaktorerna i Ringhals skulle innebära högre elpriser. Därför gjorde vi allt i vår makt för att stoppa dem. Men förslaget föll i riksdagens kammare – med en enda röst. Det blev en mycket dyr röst för svenska folket.

Och dyrare riskerar det att bli. För ett par veckor sedan gick Mamma Scan ut och berättade att eftersom priset på el och bränsle gått upp så står falukorven och köttbullarna på tur.

Inför förra valrörelsen trodde de rödgröna att energifrågan var bortglömd. Men vi förde den rakt in i valrörelsens mittpunkt. Och jag lovar er, den här gånger kommer vare sig vi eller väljarna låta dem slippa undan sitt ansvar.

I år måste vi lära Magdalena Andersson och Mikael Damberg några ord som de flesta svenskar känner väl till – men som regeringen aldrig tycks ha hört: Vi.

Har. Inte. Råd! Det har blivit för dyrt att vara svensk!

***

En sak är då viktig att förstå. Trots att priserna på mat ökar – hamnar inte mellanskillnaden hos våra bönder. Tvärtom.

För ett par veckor sedan fick jag möjligheten att besöka branschföreningen Sveriges Mjölkbönder och deras årsmöte för att säga några ord.

Jag fick ett varmt mottagande – många vänliga ord – men stämningen påminde stundvis faktiskt om en likvaka. Gårdar som är generationers livsverk ligger för döden.

Bland de jordbrukare jag träffade finns Alma Håkansson vars far har en gård i Dalsland. Hon utbildar sig nu till agrotekniker för att görs sig redo att ta över gården – göra gott och bära arvet vidare.

Men jag träffade även hennes far – och han hade samvetskval. Gjorde han rätt att uppmuntra sin dotter till detta livsval? Kommer gården ens överleva tills hon är färdigutbildad? På en och samma gång en stolt men också en nedslagen Pappa.

Sverige vore inte Sverige utan åkrar och ängrar. De flesta av oss kan spåra våra rötter ner i den svenska jorden. Den gav oss liv – nu måste vi hålla den vid liv. Vi är redo att trygga framtiden för svensk jordbruk och svensk landsbygd.

***

Allt detta som det svenska hjärtlandet utsätts för – de sker alltså en under regering som tillträtt med hjälp av Centerpartiet…

Jag har redan i år haft förmånen att få besöka många landskap för att träffa väljare och hålla Sverigesnack (eller ta en bärs med Busch som några kallat det).

Och jag kan säga det att än har inte ett möte gått utan att det suttit en man som sträckt upp sin långa hand för att berätta: Jag har alltid röstat med gamla bondeförbundet. Men i år röstar jag för maktskifte. I år röstar jag KD.

Det mullrar ute i bygderna och vi erbjuder det alternativ som de söker efter.

Än är det inte ett fullskaligt bondeuppror – det medger jag men budkaveln går.

***

Men vi är inte bara – eller ens främst – ute efter hjärtlandets proteströst mot regeringen och centerns svek. Vi vill vinna långsiktigt förtroende – för vi har politiken som förtjänar det.

Blickar vi ut över Europa så ser vi att den kristdemokratiska familjen har sitt starkaste stöd i småstäder och landsbygd. Vi plöjer nu ny mark för att växa som parti – men också för att göra skillnad på riktigt för det svenska hjärtlandet.

Och det går inte att komma ifrån att många som tidigare upplevt sig som hemhörande i centerrörelsen – idag finner mer hemkänsla i den kristdemokratiska gemenskapen.

Och innan jag rundar av vill jag säga det att det kanske inte är så konstigt.

För tittar vi historiskt så har vi ju tidigare delat många gemensamma värderingar och ingångsvinklar.

För det var ju inte en slump att Alf Svensson och Thorbjörn Fälldin kunde enas om ett valsamarbete -85 – även om det senare skavde mellan partiorganisationerna.

Vi kristdemokrater talar om behovet av små naturliga gemenskaper och närvärme. Centern brukade tala om värdet av lokalsamhällen.

Vi talar om subsidiaritet och förvaltarskap. Centern brukade tala om decentralisering och hushållning.

Vi talar om kristen etik och vikten av goda värderingar. Och det kan vara svårt att tro idag men i slutdebatten -76 var det just en centerpartist – Thorbjörn Fälldin – som sa att ”Kristen livsåskådning och humanism (...) utgör en omistlig tillgång för vårt samhälle”.

*

Våra två olika partitraditioner förenas också i att vi historiskt burit insikten att socialister till sist alltid får slut på andra människors pengar.

Men också att dogmatiska liberaler går fel när de inte ser andra värden än ettor och nollor.

Jag påstår att identifierar man sig med den tradition av decentralisering, småfolksborgerlighet och landsbygdsperspektiv som Centerpartiet brukade stå för – då hör man både idag och imorgon hemma i Kristdemokraterna.

Vi är den främsta förkämpen för landsbygden och våra små- och medelstora städer. (För hjärtlandet). Vi är partiet för att hela Sverige ska fungera.

***

Vänner – KD-dagarna är snart över – men detta är startskottet för valrörelsen.

Nu sår vi med vårt arbete den seger vi ska skörda på valnatten.

Inte för oss själva – för andra. Inte bara för en M-Kd regering utan för att Sverige ska fungera.

För vi har fått nog av denna rekordregering – som gett oss rekordhöga elpriser. Rekordmånga skjutningar. Och rekordlånga vårdköer.

Vänner – Sverige har haft nog av bottenrekord. Kristdemokraterna är redo för att skapa förändring.

Tack för allt arbete ni gör. Tack för allt arbete ni kommer göra. Det ni gör ute i kommunerna och regionerna kommer vara avgörande för vår valseger i september.

Jag är redo. Ni är redo. Vi är redo att ge en ny start för Sverige. Vi är redo för en ny regering!

Källa
Manuskript hämtat från kristdemokraterna.se (2025-08-28)

Taggar
Kristdemokraterna, Politiska tal

URI
https://www.svenskatal.se/tale/ebba-busch-tal-pa-kommundagarna-2022-dag-tva